

Aksel Larsen: Jeg skal ikke nægte, at de Optrin, der har været her under Debatten i Dag vedrørende Kollisioner med Forretningsordenen, kun har kunnet udløse en vis berettiget Skadefryd hos os, idet det maa være os tilladt at erindre de store Partier om, at det er dem selv, der har gennemført den nye Forretningsorden, og at der hidtil har været Glæde over den, hver Gang den har kunnet bringes i Anvendelse over for os. Men nu kolliderer man selv med den, og saa er det pludselig galt, saa skal den laves om og forbedres.

Det forelagte Lovkompleks om Landbrugets Gældsforhold er, hvis jeg ikke tager meget fejl, det femte i Rækken. Vi har under Krisen set gennemført 4 omfattende Kriseforlig, og om hvert af de Kriseforlig blev der sagt, at nu blev Cirkelens Kvadratur løst og Landbrugskrisen overvundet eller afhjulpet. Og sidste Gang, i December, erindrer jeg endda, at Regeringsorganet „Politiken“ erklærede: det er sidste Gang, vi laver Kriselovgivning for Landbrugets Skyld. Nu kommer man imidlertid fra Regeringens Side med et nyt Lovkompleks, en ny Samling Kriselove for Landbrugets Skyld og erkender derved, at vi Kommuniste som sædvanlig har haft Ret, naar vi ved de foregaaende Kriseforlig har sagt, at det kun drejede sig om Maaneder, saa vilde de Foranstaltninger, der gennemførtes, vise sig utilstrækkelige, og saa vilde man atter komme til Rigsdagen.

Derudover er det nødvendigt at forudsikke den Bemærkning, at dette er jo ikke et Lovforslag, der omhandler Landbrugets Forhold helt igennem, men det indskrænker sig til det ene Omraade, der hedder Landbrugets Gældsforhold, og det berører aldeles ikke den Række af saakaldte Kriselove, som er i Kraft, og som tynger ganske kolossalt, dels paa Landbruget, som det skulde hjælpe, og dels paa hele Befolkningen. Det er med andre Ord i mere end almindelig Forstand noget halvt, der kommer her, for ifølge Bebudelser i Dagspressen, navnlig i Regeringspressen, maatte man, før Rigsdagen samledes, regne med, at nu kom der et eller andet særlig omfattende, som skulde afløse al hidtidig Kriselovgivning. Det maa da være berettiget at sige, at her har i Sandhed Bjerget beredt til Barsel, men jeg ved ikke, om man kan vurdere dette Lov-

forslag saa højt, at man kan sige, det er lykkedes at føde en Mus.

Aarsagen til Landbrugets elendige Stilling angives at være Priserne, og dette bruger man som Motivering for den Række prishævende Foranstaltninger, der er gennemført i de sidste Aar, men som imidlertid ikke har hjulpet Landbruget. Det er heroverfor nødvendigt at fastslaa, at det ikke kan nytte at hævde, at Priserne og Afsætningsforholdene alene er Aarsag til Landbrugets daarlige Stilling. Det, der er Aarsag til Krisen, og det, der har faaet Krisen til at virke særlig skarpt i Landbruget, er simpelt hen det kapitalistiske Samfundssystem; det er en Følge af, at der eksisterer Kapitalisme, og det skaffes ikke endeligt ud af Verden, saa længe Kapitalisterne har Magten her i Landet.

Det er ogsaa Kapitalismen, der gør, at Landbruget er særlig haardt ramt, og i den Henseende vil jeg gerne henvise til en Tale, jeg holdt ved Finanslovens første Behandling i 1932, hvor jeg med endog uhyre stor Taalmodighed udviklede for Tingets Medlemmer, hvorledes Kapitalen i et Land som Danmark paa alle mulige Maader udsuger netop Landbruget. (Afbrydelse af *Christmas Møller*). Ja, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller forundrer sig, og det er der ikke noget at sige til, men der hører nu ikke desto mindre meget stor Taalmodighed til for her fra denne Talerstol at docere selv de mest anerkendte nationaløkonomiske Sandheder, fordi de ærede Medlemmer, som hører paa det, aldeles ikke gør noget Forsøg paa at fatte det. (*Christmas Møller*: Saa hold op!). Der bliver sagt, at man ikke hører paa det, Jeg forstaar ikke, hvordan det ærede Medlem Hr. Christmas Møller skulde være i Stand til at komme med Afbrydelser, hvis han ikke hører efter, og det ærede Medlem, som afbryder, kunde heller ikke komme med den Bemærkning, hvis han ikke hørte, hvad der blev sagt.

Forholdet er det, at i det kapitalistiske Samfund paalægger man paa Forhaand Landbruget at udrede en Grundrente, som Kapitalen sørger for gaar i Kapitalens Lomme, og derudover gennemføres der en Pris- og Produktionspolitik, som forhindrer Landbruget i blot tilnærmelsesvis at faa den fulde Værdi af sit Arbejde udbetalt for Produkterne. Og dette vil *ikke* sige, at den arbej-